

* *

Повече отъ четвъртъ столѣтие се измина отъ онова врѣме, но азъ изпълнявамъ днесъ свещена длъжностъ, като записвамъ тукъ съ най-искрена и жива още признателностъ имената на българскитѣ търговци Тотьо и Михайловъ, Вълчовъ, Верби, както и на грѣцкитѣ С. Хаджопуло и Рали, заедно съ тѣхния консулъ: безъ патриотическото на първитѣ и безъ човѣколюбивото на вторитѣ съдѣйствие мисията на българскитѣ делегати въ Европа щѣше да се спрепне още въ началото си прѣдъ почти непрѣодолими мѣжноти. Богъ да прости усопшитѣ отъ тѣхъ, здравие пѣкъ и всѣко щастие да дава на живитѣ!

* *

Относително до писмата, които чакахме отъ Цариградъ, ще забѣлѣжа тукъ за удовлетворение веднажъ за всѣкога любопитството на читателя, че тѣ най-послѣ пристигнаха, до като бѣхме още въ Лондонъ; за сега, обаче, ние тукъ можехме да пристѣпимъ къмъ работа и безъ тѣхъ, защото ония, които носѣхъ отъ Манчестеръ, бѣха достатѣчни да ни отворятъ вратата, на които искахме да тропнемъ.

III.

Мемоарѣтъ.

На 17/29 септемврия, петѣкъ, азъ се завърнахъ рано въ Лондонъ и на 6^{1/2} бѣхъ вече у дома при моя другаръ, който още лежеше, но чакаше съ нетѣрпѣние моето възвръщане. Часа кждѣ 11 ние ходихме при руския посланикъ графъ Шуваловъ, който очевидно бѣше извѣстенъ за нашата мисия. Ние му разправихме цѣлата наша история по прѣпорѣчителнитѣ писма, па му показаме и мемоара, който бѣхме приготвили. Той го одобри